

“ Z A R J A ”

MESEČNIK ZA SLOVENSKO ŽENSTVO V AMERIKI.

Štev. (No.) 10.

April, 1930.

Letnik (Volume) 2.

Času primerno.

Pomlad je tu! Vse se pripravlja, vse se oživlja na novo. Vse čaka vstajenja.

Velikonočna doba je nastopila. Od prve nedelje v postu do nedelje Svete Trojice se bo oglašal od vseh oltarjev svarilni glas matere cerkve: V velikonočnem času prejmi Presveto Rešnje Telo!

Vera je luč, beseda materina je ključ do prave omike in izobrazbe, govori naš svetec in učitelj Slomšek. Vera naših očetov je tista sila, ki je dajala moč narodu skozi stoletja in stoletja. Ravno isto moč potrebuje narod v novi domovini in zajemati jo bo mogel iz istega vira; iz vere naših očetov in mater. Prvo čuvaj ono, kar imaš in potem šele glej, da si pridobiš novih zakladov!

Vsaka podružnica Slovenske Ženske Zveze naj uredi s svojim g. župnikom (ki je potom ustave naše Zveze duhovni vodja podružnice) in opravi pravočasno svoje verske dolžnosti.

GL. ODBOR SLOV. ŽENSKÉ ZVEZE.

Pavla Lovšetova:

Iz življenja ameriške žene.

 O zadnjega časa so trdili, da ima Amerika premalo žena, ter se zato posebno žensko delo visoko plačuje. Res je, da je v Ameriki težko dobiti služkinje za gospodinjska dela; to pa zato, ker dekleta silijo v tovarne, kjer delajo le gotove ure, potem pa so svobodne, zlasti zvečer, da se lahko zabavajo po kinih in plesiščih. Zato se le v redkokaki hiši vidi služkinja. Tudi v imovitih hišah opravlja gospa sama hišna dela, katera pa si seveda zmanjša na minimum.

Ameriško gospodinjstvo se zelo razlikuje od našega evropskega, posebno slovenskega.

Predvsem je ameriški gospodinja zelo olajšano vsako delo v kuhinji vsled plinovih in električnih naprav, še bolj pa vsled načina ureditve obedov in sploh načina ameriške prehrane same. Običajni ameriški jedilni list je tako-le sestavljen: Zjutraj najprej sadje, bodisi sveže, bodisi ukuhano, nato nekakšen zdrob na mleku, ali kava, čaj, kakao z marmelado ali maslom, jajca s šunko, salami itd. Vse to se sliši za naša ušesa mnogo, toda povedati moram takoj, da se dobe v Ameriki za mal denar razne sadne konserve in da malokatera gospodinja ukuhava sama te stvari, ker se ji enostavno ne izplača. Tudi mleko prinašajo v hišo že pasterizirano, da ga niti prevreti ni treba, ako za to ni časa. — Opoldanski obed je v Ameriki enostavnejši kot pri nas. Radi

ogromnih distanc po velikih mestih le redkokedaj družina skupno obeduje. Mož ima opoldne le kratek odmor in stopi v bližnjo restavracijo, kjer zavžije kosilce, ki bi ga pri nas označili z dojučnikom (Gabelfrühstück). Otroci dobivajo v šolskih restavracijah tečno hrano, navadno za 25c. Istotako imajo tovarne svoje restavracije za uslužbenice. Nekaj večjih podjetij ima celo svoj orkester, ki igra tisto uro delavcem, in ti se po obedu navadno zasučejo še v plesu, predno se vrnejo na popoldansko delo. Ob 5. ali 6. uri se vrača vse v domove in takrat je za gospodinjstvo pravzaprav največ dela, ko treba skrbeti za obilno in dobro večerjo, diner, kakor imenujejo. Seveda je tudi to delo mnogo lažje kot pri nas.

V trgovinah se dobi vsaka stvar že očiščena, pripravljena za v ponev. Pod steklom izbereš meso, ki je prišlo malo prej iz ledenice, vpričo ga osnažijo in če želiš — v trenutku semeljejo. Zraven pripravijo vse začimbe, tako da si gospodinja niti rok ni treba umazati. Tudi sočivje se dobi že popolnoma pripravljeno sveže ali v konzervah. Istotako močnate jedi (ki pa — mimogrede povedano — ne dosega po okusu evropskih, čeprav so za oko silno lepe!) Ko se gospodinja vrne iz trgovine, ji še žveplenke ni treba prižgati, ker imajo navadno permanenten plinov plamenček, ki gori sredi štedilnika, kakor večna lučka. Pritisne se le na gumb in obrne pipica onega plinovoda, kjer hoče imeti ogenj, stre-

se meso iz papirja v vodo ali na mast, napravi poljubno velik plamen in stvar se kuha ali peče pri najlepši snagi in najmanjšem trudu.

Tudi pomivanje posode, katerega se večina kuharic najbolj boji, je pri plinovem kuhanju mnogo olajšano, ker ostane posoda čista, ne pa črna od saj. Pomivalnih aparatov se v malih gospodinjstvih še ne vidi mnogo.

Po večerji se v Ameriki šele začne pravo družinsko življenje. Takrat se obravnavajo dogodki celega dne, ali pa se odpre radio, potem katerega lahko poslušajo vse mogoče prireditve širom Amerike. No in potem je v kakem vaudeville-teatru nekaj, kar posebno vleče, ali pa je društvena seja — tudi na tem polju se mnogo udejstvujejo celo delavske žene, saj imajo Slovenci tam društev kot listja in trave!

Ker v Ameriki ni restavracij in raznih ‘‘vinskih kleti’’ za prijateljske sestanke, se ti vrše pač pri posameznih družinah. Seveda zlasti pri Slovencih nikjer ne manjka domače kapljice, ki so jo naprešali iz michiganskega ali celo kalifornijskega grozdja — ponos hiše! — in tako poteka med debatiranjem in muziciranjem — pianino ima skoro vsaka hiša — zelo hitro čas. Kar neverjetno se sliši, ko zakliče kdo: ‘‘Joj, — že tri je ura!’’ Seveda so medtem mlajši družinski člani že zdavnaj izginili spat in tudi starejši, ki morajo drugo jutro zgodaj na delo, lahko brez zamere odidejo, kadar hočejo; nikomur se ni treba siliti in zatrjevati, da ‘‘ga veseli’’, če nima volje ali časa ostati v družbi. Tudi gospodinja kot gostiteljica si lahko to dovoli. Da ne razbije razigrane družbe, na drugi strani pa sebe ne prikradja na spancu, je nekaterikrat kratkomalo postavila jedačo in pijačo še na sosednjo mizo s prijazno gesto: ‘‘help yourself’’ (pomagajte, postrežite si sami!) in ‘‘good night’’.

Kakor pri kuhi plin, tako pomaga ameriški gospodinja pri pospravljanju elektrika. Tam ne vlačijo preprog, posteljnine, zastorov itd. na dvorišče, kjer naj bi neusmiljeno udrihali po njih in selili prah iz enega predmeta na drugega. Vse to opravi brez preseljevanja in posebne muke čistilni aparat, sličen temu, ki se jih pri nas že mnogo opaža tudi po privatnih hišah. Ta procedura je higijenična, hitro končana in tudi najcenejša, ker za tako delo je navadno treba dveh oseb, kar je gotovo mnogo dražje kot parurna poraba elektrike.

Drugo važno in zamudno delo v gospodinjstvu je pranje perila. Pralnice so tam tudi silno praktično urejene. Ker ima vsaka hiša centralno kurjavo — po leti je pač plin! — imajo seveda vsak hip toplo vodo pri roki. V velikih škatljah se dobi razmeroma po ceni nastrgano milo, ki se v mlačni vodi raztopi in v tem se namoči perilo. Pralno korito je predeljeno na dva ali več delov in se nahaja v višini navadnega kuhinjskega lijaka, da se perici ni treba

cele ure sklanjati globoko v kad. Za mencanje perila imajo tudi svoje posebne stroje, tako da komodna gospodinja res ne more govoriti o posebnih naporih ‘‘žehte’’. Le kaka ‘‘sitna’’, recite natančna žena, ki polaga posebno važnost na snežnobelo oprano perilo — ta se navadno še potruži in nekoliko lastnoročno zmenca kake posebno trdovratne madeže.

V splošnem pa tam preko ne polagajo na solidno pranje tolike važnosti kot pri nas. Obleko in perilo je tam z ozirom na zaslužek mnogo cenejše kot v Evropi. Človek srednjega stanu zasluži n. pr. svoji ženi lahko v par dneh lepo svilen obleko, dočim jo pri nas navaden uradnik komaj v enem mesecu. Zato pa tudi v Ameriki ženam ne pride na misel, da bi toliko krpale in prenašale stare stvari kot pri nas. Šivalni stroj v navadnem gospodinjstvu je tam redek kos pohištva. In končno je tam moda tak terorist, da zahteva neprestano spremembo.

Sprva se človeku čudno zdi, da je sicer tako praktičen Amerikanec tozadevno skoraj zapravljiv, toda oni trdijo, da se tako skrbi za pocenitev, če se čimveč vsega porabi in tako čimnajveč ljudi zaposli po tovarnah in prodajalnah.

Tudi z nakupovanjem po trgu se gospodinja ni treba muditi. Na vsakih par korakov ima trgovine, kjer dobiva po določenih cenah vso zelenjavo, sadje, sploh, kar rabi za kuho. Sredi zime se dobi tam prekrasno sočivje in sadje iz Kalifornije ali Floride, kjer imajo večno pomlad. Tudi hrana ima tam takšno ceno, da si delavec lahko vsak dan privošči take obede kot v starem kraju komaj ob največjih praznikih.

To vse velja seveda le za one kraje, kjer vladajo urejene razmere in ki so vkljub gospodarski krizi, ki jo je opaziti v tem času po celem svetu, vendar še mnogo boljše od naših. Težko pa je gospodinjam tam, kamor je posegel štrajk in zanesel s seboj brezposelnost in neizogibno pomanjkanje. Tudi brez štrajka se ponekod pozna, da svet nima več toliko denarja kot v vojni ali povojni dobi. Mnogo pretiranega luksuza je izginilo in ponekod stoji cela vrsta tovarnen — zaprtih.

Sreča v nesreči je v Ameriki to, da človeka nikdar ne vprašajo: česa si se izučil? — ampak vedno le: Kaj znaš? Zato se ljudje vsega lotijo. Če n. pr. brezposelni učiteljci uspe sešiti lepo obleko, dobi kmalu mesto v veliki tovarni, kjer se ji kot inteligentni delavki plačuje na dan toliko, kot pri nas komaj na pol meseca. In, kar je mnogo vredno: nihče je ne bo zato gledal čez ramo, češ: poglej jo, toliko se je učila, zdaj je pa samo tovarniška delavka. Nasprotno: človeka, ki zna prijeti za vsako delo in pokazati s tem svojo vsestransko izobrazbo, nikjer bolj ne uvažujejo kot ravno v Ameriki. Tam se ročno delo visoko ceni in dobro plačuje. Mnogo

pa je obratno deklet, ki so se morala že v zgodnji mladosti posvetiti delu po tovarnah in prispevati s svojim zaslužkom — posebno v mnogoštevilnih družinah. Tudi za take ljudi skrbe v Ameriki z večernimi šolami. Tam se brezplačno lahko izobražuje vsak, od osnovnih do univerzitetnih študij. Večina naših inteligentnejših gospodinj se je na ta način naučilo pravilne angleščine in marsikatero dekle študira v večernih tečajih eno ali drugo vedo. Med slovenskimi delavkami sem naletela na take “selfmadewife”, ki so se po celodnevem delu večer za večerom ukvarjale z matematiko ali kemijo in si tekom let priborile vstop med bančne uradnice ali v kemične laboratorije itd.

Prav posebno pozornost pa vživa v Ameriki žena kot mati. Ne samo, da ji po tamkajšnjih navadah mož mnogo pomaga pri gospodinjstvu, tudi pri negi malih otrok se udelejuje mož skoraj več kot mati. Bila sem nekoč priča čudnemu dogodku: Iz neke prodajalne je izstopil mlad par, žena je nesla otroka v naročju, mož pa se je oziral še po izložbah. Bližnji policaj, ki jih je motril nekaj časa, naenkrat pristopi k ženi, ji vzame otroka ter ga izroči možu s kratko, toda ostro lekcijo.

Ko se pozanimam, kaj se je pravzaprav zgodilo, mi povedo, da se je mladi oče obnašal zelo netaktno, ker je pustil, da je šibkejša žena nesla dete — zato, da ga je pokaral policaj. Odslej sem bolj pazila na slične zadeve in res sem vse mesece svojega bivanja v Ameriki videla le može, ki so prenašali in prevajali male otročiče, njih mamice pa so prav “shimmy” opravljene korakale majestetično poleg njih.

Za šolo obiskujoče malčke pa je po cestah preskrbljeno kot menda nikjer na svetu. V bližin vsake šole se nahajajo svarilne deske za avtomobiliste:

School — slow down! (Šola! Počasi vozite!) Bog ne daj, da bi se na takih krajih hitro vozilo! Policisti so tam posebni zaščitniki otrok. Ko se usuje četa malih modrijanov iz šole, obkolijo desno in levo čakajočega policaja, obesijo se mu na obe roki in, ko zelena lučka dovoli prehod čez cesto, takrat popelje mož svojo armadico na drugo stran. Tam ga še dolgo ne izpuste in šele, ko so do dobra zmenjeni, si žele prisrčen “Good bye!”

O ljubezni, ki vlada med policemani in otroki, priča naslednji dogodek: Na znanem križišču v Collinwoodu je neki stražnik za časa opoldanskega odmora zasačil vlomilce v bližnji banki. V borbi z njimi je obležal težko ranjen. Ko se je zdravil v bolnici, pa so ga njegovi mali šolski varovanci tako pridno obiskovali in ga zalagali z darili, da se po izlecenju ni mogel odločiti za avanzma v pisarno, ampak je prosil, da so ga pustili na starem mestu med mladimi prijatelji.

To pristrčno razmerje, ki vlada tam med vsemi sloji, dela menda Ameriko tako priljubljeno, da se navadno vsakdo kmalu udomači. Specielno v ameriškem domu diha ona topla domačnost, kakoršna se v naših domovih sreča le redkokedaj. Mislim, da je temu mnogo krivo dejstvo, ker ameriška gospodinja vedno sama sprejema in streže gostom. Kako nenavaden vtis domačnosti dobi človek, ki stopi n. pr. v guvernerjevo hišo (kjer imajo sicer kuharico in šoferja), pa mu odpre vrata sama gospodinja, prijazno odvzame gostu plašč in ga brez ceremonij povabi na neprisiljen pomenek in sama postreže s prigrizkom!

Naj bi se od demokratičnih Amerikank tudi naše ženske tu v domovini naučile prijetne, naravne in odkritosrčne neprisiljenosti v občevarju.

PREHLAD.

V jesenskem ali spomladanskem času in sploh, kadar se vreme spreminja nagloma, se sliši mnogo tožbe o prehladu in nahodu. Kakor pa je prehlad navaden pojav v našem zdravstvenem stanju, ni pa nikakor tako nedolžen, da bi se ga smelo prezreti. Hude bolezni se izcimijo iz njega, kakor flu, pljučnica, bronkijalno vnetje, razne vročice (fevers) in mrzlice se začenjajo s prehladom. Zato treba paziti takoj v začetku, kako se ga iznebimo takoj v začetku s tem, da rabimo pripomočke, ki so vsakemu dostopni.

Prva skrb naj bo, da odstranimo morebitno zaprtje prebavnega sistema, in da se s tem oprostimo gotovih strupov, ki prihajajo po tem potu v kri in telo. K temu je več pripomočkov, so gotovi čaji in olja, ki delujejo na notranjost želodca in črevesja, brez da bi ga poškodovali. Pitje slane vode na tešče (sploh se pitje vode priporoča), potem uživanje sadja in zelenjave, gibanje na prostem, telovadne

vaje itd.

Drugi pripomoček zoper prehlad je, da odstranimo naval krvi iz glave. Razširiti jo moramo enako po vsem životu in tu pridejo v poštev mrzle roke in noge. Ako je telo hladno, velja tu toplota, da se privede kri v vse dele telesa, zato se moramo ogreti z gorkimi kopeli in obkladki.

V nasprotnem slučaju pa, ako nas kuha vročina, je mrzla voda na mestu, kajti ta razživi kri in jo razširi po vsem životu enako. Tu sem spada umivanje z mrzlo vodo, koj nato pa toplota, najbolje je, ako se moremo potiti in nato odstraniti potno obleko in odejo, nato držati se v razmerah, ki zabranijo novi prehlad. Za one, ki morajo zgodaj na prosto, je jako priporočljivo, da si vsako jutro vdihavajo malo mrzle vode v nosnice, in tako pripravijo nežno notranjo kožico dostopno za hladen zrak, in tako jim sprememba zraka ne bo toliko škodovala.

Mrs. Angela Beg, Barberton, O.

Joževa:

Vljudnost in olika.

AKO se naj obnašamo na sejah? Če pogledamo razprave naših sej ali konvencij, bi človek lahko debele knjige napisal. Vse premalo ljubezni, prizanesljivosti in tolerance pogrešamo na naših sejah in konvencijah. Navadno prevladuje "kaj boš ti", ali "misliš, da ti vse znaš". Če pa to ni, je pa klubovanje — češ, kaj bi ravno tako moralo biti kot drugi hočejo. — Vse to je dokaz, da nam manjka olike. Pogledajmo ameriške organizacije. Štejejo ogromno število delegatov in končajo zborovanje v treh ali štirih dneh. Pa bo kdo rekel, da niso "smart"? Da, bolj so, kot mi, in vendar končajo v tako kratkem času, medtem ko mi cepimo dlake in se pravdamo za piko na i po cele ure, ne glede, da čas na konvenciji stane denar. Ampak sebičnost, ki želi — če ni po mojem, tudi po tvojem ne bo — zmaguje in imamo konvencije po teden dni in dalje. Kako se bo konvencija S.Ž.Z. obnesla, že sedaj nekatere skrbi. Pravijo, ker ženske rade govorimo, da bomo kar cel mesec ostale skupaj. Bomo videli...

Toraj na seje spada strpljivost in sesterska ljubezen. Ko prisegamo pri vstopu, izgovarjamo besede, da bomo sosestram izkazovale sestersko ljubezen. Oj, da bi naše članice vedno držale to pri-

sego, koliko manj prerekanja bi bilo in koliko več svetlih žarkov bi sijalo na naši itak mrki poti življenja. Na sejo toraj spada prijazno občevarje. Če katera stavi kak predlog, ki drugi ni po volji, saj ni treba za to vzkipeči. Nobena juha se ne zavžije tako vroča, kot se skuha. Zato se lahko stvar ogleda od vseh krajev in pronajde, da ni tako nevarna, kot se nekateri vidi. Vendar nekaterim ne morete dopovedati. Zato je treba milega postopanja s takim ali pa mu iti s poti. Tista pa, ki se čuti užaljeno, če njen predlog ni sprejet, nima širokega obzorja. Nikakor ne moremo pričakovati, da bodo vsi ljudje enih misli, zato se tudi z vsemi predlogi ne morejo vsi strinjati. Zamerila olikana žena ne bo, če ni vse po njeni volji, ampak tista, ki ne vidi daleč, bo zamerila za vsako stvar ter držala jezo in se pozneje maščevala. Če je še kaj take navade med našimi članicami, dajte jo nagnati iz svojih src, drage sestre. Bodite velikodušne in prizanesljive. Bodite vljudne na sejah ter prijazne do vseh članic. Vljudnost in olika na sejah vam bo dala pečat velikodušnosti in vzvišenosti, medtem ko vas prepirljivost ponižuje. Če so naše seje mirne in zanimive, bodo dobro obiskane in vsaka posamezna seja bo pomenila napredek za podružnico in dobrobit za celo organizacijo.

Marie Prislund:

Številka sedem

E od začetka sveta igra številka sedem važno ulogo. V šestih dneh je bil ustvarjen svet, sedmi dan pa je bil odmerjen počitku. Dalje je bil sedmi dan vsakega sedmega meseca velik praznik za otroke Izraela, ki so ta praznik proslavljali sedem dni. Jakob je služil sedem let, da je dobil Rahelo za ženo. Sedem dobrih in sedem slabih let je bilo prerokovanih v faraonovem spanju. V razdejanju Jerihe je sedem judovskih duhovnov trobilo na trombe sedem dni. Salomon je zidal tempelj sedem let in ko je bil dogotovljen, so praznovali sedem dni.

Tudi priroda ljubi številko sedem. N. pr. mavrica je razdeljena v sedem različnih barv. Tako se luna spreminja vsaki sedmi dan, kar upliva tako na človeka kot rastlinstvo. Ko doseže človek dvakrat po sedem let, se neha otročja doba in se začne fantovska ali dekliška doba. Ko pa doseže trikrat po sedem let ali 21, je človek doraščen. Petkrat po sedem pa je v najboljši življenjski dobi.

Če je toraj številka sedem količkaj srečna številka, je neki Mr. Lee Nuun, ki živi v Nebraski, naj-srečnejši človek na svetu. V njegove imenu je ravno sedem črk in je star 70 let. Rojen je bil sedmi dan meseca julija, ki je sedmi mesec v letu. Bil je sedmi otrok v rodbini, ki živi v Ameriki sedem generacij. Sedem let je dvoril svoji izvoljenki, predno je postala njegova žena. Ko se je Mr. Nuun poročil, je bil štirikrat po sedem let star, njegova nevesta pa trikrat po sedem. Poroka se je vršila 17. dan v mesecu in pastor, ki jih je poročil, je imel v imenu ravno sedem črk. Stanovala sta v hiši, ki je imela številko 77, in sicer sta tu bivala sedem let.

Družina Nuun obstoji iz sedem fantov in sedem deklet. Med temi je sedem svetlolasi in sedem temnolasi, sedem oženjenih, oziroma poročenih, sedem pa samskih. Najmlajši je star sedem let. Družina ima svoj dom na sedmi cesti, in sicer bivajo v njem 35 let, kar je petkrat po sedem. Mr. Nuun upa, da bo živel vsaj še tako dolgo, da doseže starost 77 let ter da bo stari oče sedmih vnukov. — Bomo videli.

Uradna poročila in drugo.

Vesele velikonočne praznike

vsem glavnim uradnicam, odbornicam krajevnih podružnic, vsem članicam Slovenske Ženske Zveze, kakor tudi vsem čitateljicam in čitateljem "Zarje" želi izvrševalni odbor S. Ž. Z.

MARIE PRISLAND, gl. predsednica,
JULIA GOTTLIEB, gl. tajnica in urednica Zarje,
MATILDA DULLER, gl. blagajničarka.

DELEGATINJE PRIHODNJE KONVENCIJE S.Ž.Z.

Podr. št. 1, Sheboygan, Wis.:
Kristina Krainc, Ivanka Mohar,
Fannie Ribich in Mary Zore. Namestnica Nežka Shober.

Podr. št. 2, Chicago, Ill.: Mrs. Mary Jorga, Miss Angeline Besowshek in Miss Ludmilla Kušar. Namestnica Mrs. Caroline Pičman.

Podr. št. 5, Indianapolis, Ind.:
Mrs. Annie Koren.

Podr. št. 10, Collinwood, O.:
Mrs. Mary Urbas in Mrs. Mary Glavan. Namestnice: Mrs. Frances Skubic in Mrs. Agnes Krall.

Podr. št. 12, Milwaukee, Wis.:
Mrs. Margaret Ritonja in Mrs. Mary Kopač.

Podr. št. 14, Nottingham, O.:
Mrs. Anna Slopko in Mrs. Mary Darovec. Namestnice: Mrs. Josephine Nagode in Mrs. Frances Novak.

Podr. št. 20, Joliet, Ill.: Antonia Struna, Anna Pluth, Agnes Skedel in Josephine Erjavac. Namestnica Mary Golobitch.

Podr. št. 24, La Salle, Ill.: Mrs. Mary Klemenčič.

Podr. št. 26, Pittsburgh, Pa.:
Magdalena Widina. Namestnica Mary Balkovec.

Podr. št. 28, Calumet, Mich.:
Mrs. Mary Kocjan. Namestnica Mrs. J. Klobučar.

Pripomba:—Vse tiste podružnice, ki so izvolile delegatinje in še niso uradno poročale, oziroma niso tu označene delegatinje, naj takoj poročajo imena delegatinj, da se prihodnjič priobči popolen imenik.

—o—

NAZNANILO SMRTI ČLANIC S.Ž.Z. ZA FEBRUAR.

Anna Jerale, članica podr. št. 1, Sheboygan, Wis. Pristopila k SŽZ. dne 1. januarja 1928, umrla dne 3. febr. 1930. Bila članica SŽZ. dve leti, en mesec in dva dni. Deležna do pogrebnih stroškov v znesku \$100.00, katera svota se je izplačala sinu Franku Jerale.

* * *

Mary Levstik, članica podr. št. 10, Collinwood, O. Pristopila k SŽZ. dne 13. januarja 1928, umrla dne 9. februarja 1930. Bila članica SŽZ. dve leti in 27 dni. Deležna do pogrebnih stroškov v znesku \$100.00, katera svota se je izplačala soprogu J. Levstik.

* * *

Mary Kurnik, družabna članica podr. št. 13, San Francisco, Cal. Pristopila k SŽZ. dne 7. oktobra 1928, umrla dne 18. januarja 1930. Bila članica SŽZ. eno leto, 3 mesece in 11 dni. Deležna do \$10.00, katera svota se je izplačala hčeri Marie Skoff.

Razmotrivanja.

PODRUŽNICA ŠT. 1 S.Ž.Z., SHEBOYGAN, WIS.

Na naši zadnji (konvenčni) seji so se odobrile sledeče točke:

1. Ime naše organizacije naj ostane kot je sedaj. Če je naša Zveza pod tem imenom prebila najhujše boje obstanka in imela uspeh, kot ga nobena druga slovenska organizacija ne more od začetka zaznamovati, potem po našem prepričanju to ime ni slabo in če ni slabo, naj ostane kakor je. Ker ime pri organizaciji ni največjega pomena, ampak so pravila. Naša organizacija bo toliko vredna, kolikor bo vredno članstvo, ki se bo pod njenim imenom zbiral. Če bo članstvo dobro, verno in značajno, bo tudi Zveza dobra, verna in značajna. Če bo pa naše članstvo slabo in neznačajno, bo tudi organizacija slaba, pa naj ima tako ali onako ime. Izobraziti in moralno dvigniti moramo naše članstvo in gledati, da tako tudi ostane in naša Zveza bo najboljša slovenska organizacija v Ameriki.

2. Organizacija naj sprejema članice od 15. leta naprej.

3. Radi asesmenta je članstvo sklenilo za zvišanje od 25c na 50c, in da se sorazmerno zviša tudi svoto za pogreb umrlih članic. Seveda to prepustimo odloku konvencije, ali kjer bo večina.

4. V slučaju pa, da se asesment ne zviša in ostane vse po starem, in ker vemo, da so veliki stroški pri izdajanju glasila, zato predlagamo, da bi vsaka članica meseca julija vsakega leta darovala 50c v tiskovni sklad, iz katerega se krijejo stroški glasila. To je še manj kot en cent na teden in gotovo bo vsaka rada toliko žrtvovala za našo priljubljeno Zarjo.

5. Kar se tiče duhovnega vodje, naj ostane tako kot je v pra-

vilih sedaj. To pa zato, ker smo hvalo dolžne raznim g. duhovnikom, ki dopisujejo v naše glasilo in so nam tudi drugače s svojimi nasveti na uslugo. Naj ima toraj vsak g. župnik nadzorstvo nad svojo podružnico.

Predloženo na seji podružnice in enoglasno sprejeto.

C. Krainz, predsednica,
Margaret Priland, tajnica,
Frances Ribich, blagajničarka.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 2 S.Ž.Z.,
CHICAGO, ILL.**

Na naši redni seji dne 24. marca smo končno razmotrivali v prilog prihodnji konvenciji SŽZ.

Potrjen je bil sklep seje meseca februarja, da se asessment zviša na 35c, svota za pogrebne stroške pa naj ostane po starem. Predlog stavljen po sestri Mrs. Kobal, podpiran po sestri Mrs. Pičman in enoglasno sprejet.

Sestra Kobal predlaga, sestra Brišar podpira, da se spremeni ime v Katoliška Slovenska Ženska Zveza, in da se doda: "pod zavetništvom Marije Čistega Spočetja." Sprejeto.

Točka 4, člen II., prvi odstavek se naj spremeni, da se bo glasil: Preskrbeti svojim članicam katoliški pogreb. Predlagano po sestri Kobal, podpirano po sestri Mrs. Mladic in sprejeto.

Sestra Mrs. Gottlieb predlaga, sestra Mrs. Pičman podpira, da se ne izplača pogrebnih stroškov za umrlo članico, ki je umrla vsled bolezni, ki si jo je sama, nepostavnim potom zakrivila. Sprejeto.

Sestra Mrs. Kobal predlaga, sestra Mrs. Gottlieb podpira, da naj ostane točka glede duhovnega vodje po starem, namreč, da je vsak g. župnik duhovni vodja pri podružnici svoje župnije. Sprejeto.

Sestra Mrs. Pičman predlaga, da se stavkokazk ne sprejema v Zvezo. Podpirano in sprejeto.

Sestra Mrs. Kobal predlaga, da naj bo list "Zarja" urejevan

tudi zanaprej v sedanjem duhu. Podpirano in sprejeto.

Končno se sklene, da naj bo prihodnja konvencija čez tri leta, to je 1933.

Delegatinje so bile izvoljene sledeče: Mrs. Mary Yorga, Miss Angeline Besowshek in Miss Ludmilla Kushar. Namestnica Mrs. Karolina Pičman.

Mary Yorga, predsednica,
Angeline Besowshek, tajnica.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 5 S.Ž.Z.,
INDIANAPOLIS, IND.**

Na naši zadnji seji smo razmotrivali v prilog prihodnje konvencije in sklenile sledeče:

Assesment se naj ne zviša, ampak ostane po starem, kot sedaj. Ravno tako tudi svota za pogrebne stroške.

List "Zarja" naj ostane pri sedanji velikosti, da ne bo večjih stroškov.

Delegatinja naše podružnice je bila izvoljena sestra Mrs. Annie Koren.

Annie Koren, predsednica,
Mary Hribernik, tajnica,
Jennie Gerbeck, blagajničarka.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 8 S.Ž.Z.,
STEELTON, PA.**

Na seji dne 16. marca smo razmotrivali o prihodnji konvenciji S.Ž.Z. in sklenile sledeče:

1. Mesečni assesment se naj zviša na 50c, nakar se tudi svota za pogrebne stroške zviša na \$200.00. Članice, ki so ob pristopu čez 55 let stare, naj plačujejo po 25c mesečno ter so deležne samo do svote \$10.00, kot sedaj. Pri tem zvišanju naj potem ostane za vedno.

2. Charter si naj vsaka podružnica sama preskrbi.

3. Vsaka podružnica si naj izvoli za duhovnega vodjo svojega domačega g. župnika.

4. Ime Slovenska Ženska Zveza naj ostane kakor je sedaj.

5. Za vsako državo, kjer so podružnice, se naj izvoli po eno

podpredsednico, da lahko v slučaju potrebe zastopa glavno predsednico.

Mrs. Mary Malesich, preds.,
Miss Mary Sukle, tajnica,
Miss Anna Dermeš, blagajn.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 9 S.Ž.Z.,
DETROIT, MICH.**

Assesmentsko vprašanje smo že enkrat reševale na pretekli seji. Po temeljitem razpravljanju smo prišle do tega-le sklepa:

1. Članstvo naj se opredeli v dva oddelka. Pri vstopu v našo organizacijo naj se vsaka članica prijavi ali za prvi oddelek, kjer bi se assesment plačeval po 25c, ali pa za drugi, povišani assesment, t. j. 50c. Seveda taka razdelba bi dala več dela pri finančnem uradu in pri tajništvu. Mogoče bi se to dalo izpeljati, če vzamemo v obzir bodočnost naše organizacije. Previsoki assesmenti bodo gotovo odbijali naše žensstvo k pristopu v SŽZ.

2. Če pa ostane dosedanji assesment, naj se letni primanjkljaji krijejo v mesecu decembru s posebnim assesmentom. V izidu te točke ni treba zdravniškega pričevala.

3. Da se naša organizacija enkrat za vselej izogne grdemu klevetanju, da ni članstvo katoliško, naj se spremeni ime in sicer: Slovenska Katoliška Ženska Zveza. Potemtakem naj se na konvenciji izvoli duhovni vodja. Kakor smo bile popreje katoliške, bomo tudi za naprej.

Mrs. Katie Butala, predsednica,
Mrs. Theresa Caiser, tajnica.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 10 S.Ž.Z.,
COLLINWOOD, O.**

Na zadnji seji smo razmotrivali glede nameravane večje svote za pogrebne stroške. Prišle smo do zaključka, da je najbolje, da ostane po starem. Predlagano po sestri Batič, podpirano po sestri Salmich in enoglasno sprejeto.

Mary Glavan, tajnica.

**PODRUŽNICA ŠT. 13 S.Ž.Z.,
SAN FRANCISCO, CAL.**

Na naši redni seji dne 6. marca smo razmotrivali v prilog prihodnji konvenciji in sicer o sledečih točkah:

Ime naj ostane staro: Slovenska Ženska Zveza.

Svota za pogrebne stroške naj tudi ostane po starem in sicer: \$50.00, ozir. \$100.00. Predlagano po sestri Troya, podpirano po sestri Russ in enoglasno sprejeto.

Sestra Kramer predlaga, da bi se zvišal assesment na 35c, svoj predlog utemeljuje s tem, da dobivamo sedaj “Zarjo” in organizacija raste in so stroški večji. S tem predlogom so se vse strinjale.

Točka o duhovnem vodji naj bo, kot je sedaj, namreč, da ima vsaka podružnica svojega duhovnega vodjo v osebi domačega g. župnika.

Mary Daychman, preds.,
Bara Kramer, tajnica,
Mary Troya, blagajničarka.

**PODRUŽNICA ŠT. 22 S.Ž.Z.,
BRADLEY, ILL.**

Članice naše podružnice so se enoglasno izrazile, da je najbolje, da ostane še za nekaj let stara svota za pogrebne stroške. Ako pa nikakor ne zadostuje sedanjemu mesečnemu assesmentu 25c, je pa priporočljivo, da se na prihodnji konvenciji to reši v zadovoljstvo vseh podružnic, da se zviša assesment na 35c, ker bolje bi bilo plačevati 35c za \$100.00, kot pa 25c za \$50.00.

Rose Smole, predsednica,
Anna Jakofčič, tajnica,
Marie Dressler, blagajničarka.

**PODRUŽNICA ŠT. 26 S.Ž.Z.,
PITTSBURGH, PA.**

Na naši zadnji seji smo razmotrivali v prilog prih. konvenciji in sklenile sledeče:

1. Izvoli se naj duhovni vodja in spremeni ime v Katoliška Slovenska Ženska Zveza. Predlagano po sestri Magdaleni Widina,

podpirano po sestri Barbari Cvetič in enoglasno sprejeto.

2. Sestra Barbara Cvetič predlaga, sestra Barbara Gasper podpira, da mesečni prispevek po 25c naj ostane po starem. Ako pa katera članica želi plačevati za \$200.00 pogrebnih stroškov, se naj naredi dva sklada, za \$100.00 in \$200.00.

3. Sestra Magdalena Widina predlaga in sestra Mary Balkovec podpira, da se upelje več enakopravnosti radi naših starih članic, da bi se jim plačalo od \$25.00 do \$50.00 za slučaj smrti. Sprejeto.

4. Vsaka podružnica naj plača Charter iz svoje blagajne, ker bi se zvezina blagajna preveč izčrpala, ako bi se plačalo za toliko Charterjev. Predlagano po sestri Magd. Widina, podpirano po sestri Mary Balkovec in sprejeto.

Opomba:—Ti predlogi so bili predlagani in podpirani po zgoraj imenovanih članicah in sprejeti po osemindesetih navzočih članicah na seji dne 13. marca 1930.

Mary Balkovec, predsednica,
Magdalena Widina, tajnica,
Barbara Gasper, blagajnič.

**PODRUŽNICA ŠT. 28 S.Ž.Z.,
CALUMET, MICH.**

Na naši zadnji seji smo sklenile, da naj ostane assesment SŽZ. kot je sedaj in sicer v dobrobit vseh članic.

Mary Kocjan, predsednica.

**PODRUŽNICA ŠT. 29 S.Ž.Z.,
BROWDALE, PA.**

Na zadnji seji smo razmotrivali o nameravanem povečanju assesmenta. Vse smo enoglasno sklenile, da ostane po starem, 25c, zaradi slabih delavskih razmer.

Caroline Kotar, predsednica,
Marie Laush, tajnica.

**PODRUŽNICA ŠT. 30 S.Ž.Z.,
AURORA, ILL.**

Na naši zadnji seji smo razmo-

trivale v prilog prih. konvenciji in sklenile sledeče:

1. Assesment naj ostane po starem, 25c mesečno; predlagano po sestri Mrs. Zelenšek, podpirano po sestri Mrs. Fajfar in enoglasno sprejeto.

2. Sestra Mrs. Aister predlaga in sestra Mrs. Vesel podpira, da naj ostane organizacija na taki podlagi, kot je bila ustanovljena in ne jo silit v podporno. Enoglasno sprejeto.

3. Ime organizacije naj ostane staro. Predlagano po sestri Mrs. Kranjc, podpirano po sestri Mrs. Verbič in enoglasno sprejeto.

Mary Fajfar, predsednica,
Frances Kranjc, tajnica.

**PODRUŽNICA ŠT. 36 S.Ž.Z.,
McKINLEY, MINN.**

Na naši zadnji seji smo pretresale predlog podr. št. 2, da bi se povišal assesment na 35c mesečno. Vse navzoče članice so se enoglasno izrekle proti takemu povišanju. Naše mnenje je, da bi otalo po starem, ako pa to ni mogoče, naj se zviša assesment na 50c in tudi zviša svota za pogrebne stroške na \$200.00.

Ime S.Ž.Z. se nam zdi popolnoma pravilno in je vsako popravljanje nepotrebno.

Ana Špehar, predsednica,
Josephine Lavtižar, tajnica,
Theresa Žitnik, blagajnič.

**PODRUŽNICA ŠT. 38 S.Ž.Z.,
CHISHOLM, MINN.**

Na seji dne 12. marca smo razmotrivali o bližajoči se konvenciji. Prišle smo do zaključka, da ako se ne more poslovati s sedanjim assesmentom, se pridružimo nasvetu glavne predsednice Mrs. Marie Priland, da bi se plačevalo po 50c, svota za pogrebne stroške bi pa znašala do \$200. Delegatinje naj gledajo, da ne bo pozneje posebnih доклад.

Vse drugo prepuščamo konvenciji.

Mary Smoltz, predsednica,
Anna Trdan, tajnica.

NAVODILA ZA BLIŽAJOČO SE KONVENCIJO.

Konvenčni odbor sheboygan-ske podružnice je odobril sledeči program:

Sprejem delegatinj se vrši v nedeljo opoldne, 25. maja, v cerkveni dvorani sv. Cirila in Metoda. Zato naj vse delegatinje in gl. uradnice pridejo v Sheboygan do nedelje opoldne. Po sprejemu se delegatinje vsedejo h kosilu. Po obedu se vrši izlet z avtomobili po mestu in okolici. Ob šestih sledi večerja in po večerji se delegatinjam odkažejo stanovanja. V ponedeljek jutro se ob devetih vse delegatinje in gl. odbornice udeležijo sv. maše za dušnice, ki se bo darovala v slov. cerkvi za mir in pokoj umrlih članic. Po maši je otvoritev konvencije v šolski sobi. V ponedeljek je domača zabava za delegatinje v cerkveni dvorani. V dvorani se zberejo vse članice podružnice, da se z delegacijo seznani. V torek večer je gledališki Party za delegatinje in gl. odbornice, v sredo pa banket v počast delegaciji in povabljenim gostom.

Konvenčni odbori so sledeči:

Sprejemni komite: Mrs. Marie Prisland, načelnica, Miss Kristina Krainc, Mrs. Paula Turk, Miss Margaret Prisland, Mrs. Fannie Ribich, Miss Agnes Shober, Mrs. Ivanka Mohar, Mrs. Mary Zore, Mrs. Mary Falle, Mrs. Meta Eržen.

Zabavni komite: Mrs. Johana Suscha, načelnica, Mrs. Mary Fludernik, Mrs. Jennie Gorenz, Mrs. Mary Sebanz.

Stanovanjski komite: Miss Mary Gorenz, načelnica, Mrs. Ivanka Mohar, Miss Josephine Cerpich, Mrs. Mary Cigalle.

Banketni komite: Mrs. Therese Simonich, načelnica, Mrs. Johanna Suscha, Mrs. Meta Eržen, Mrs. Paula Turk, Mrs. Mary Fludernik.

Načelnica v jedilni dvorani: Mrs. Mary Falle, Mrs. Jennie Gorenz, Mrs. Mary Repenšek, Miss

Mary Gorenz, Mrs. Anna Modic, Miss Josephine Cerpich.

Tikete za banket imajo v oskrbi: Mrs. Fannie Ribich, Miss Kristina Krainc in Mrs. Mary Repenšek.

Delegatinje, ki želijo, da se jim stanovanje preskrbi, naj pišejo načelnici stanovanjskega komiteja, Miss Mary Gorenz, 1309 Center Ave. Sporočijo naj, ali želijo posamezne sobe, ali hočejo stanovati po dve skupaj.

Vse one delegatinje, ki potujejo skozi Chicago, naj bi uredile potovanje tako, da se snidejo v Chicagi v nedeljo zjutraj in se po električni železnici skupno pripeljejo v Sheboygan. One delegatinje pa, ki bi prišle posamezno v Sheboygan, naj pridejo v cerkveno dvorano na New Jersey Ave, ali pa iz postaje pokličejo telefon št. 2506-J, da pridejo po nje.

KDO BO DOBIL NAGRADO?

Znano Vam je, da so razpisane tri nagrade. Prvo je obljubila Mrs. Bara Kramer tisti novi podružnici, ki bo imela do konvencije največ novih članic. Drugo sem obljubila jaz, številki 50. Tretjo pa Mrs. Gottlieb tisti podružnici, ki bo od 1. januarja pa do konvencije imela največ novih članic, pa naj bo to potem nova ali stara podružnica.

Jaz se Mrs. Kramer in Mrs. Gottlieb v pest smejem, ker se bosta morali ločiti od svojih desetakov, meni se pa ne bo treba od mojega. Imamo namreč šele 39 podružnic in ustavilo se je, da ne gre nikamor dalje. Ne vem, kaj je za en vzrok, da je obtičalo. Ali niso kolesa namažana, ali se je "štanga" zlomila, ali pa je voznik zaspal. Kaj, če bi "Lizo" vpregle, da bi nas premaknila? Kaj pravite? Nekaj bo treba storiti. Jaz sem za gotovo mislila, da se bo ta ali ona nasebina maščevala nad menoj, češ — le naj da tistih deset dolarjev, — pa vidim, da jih nihče

noče. In v teh slabih časih, ali ni res čudno? Kakor stvari stoje sedaj, tudi nič ne upam, da jih bo kdo hotel. Samo še dva meseca do konvencije, bi se skoro moral zgoditi čudež, da bi imele številko 50. Zato z mirno vestjo lahko rečem, da bom obdržala tistih deset dolarjev. Ali ne bo fletno? Sicer se pa ne smem tako odkrito hvaliti; kdo ve, če se ne bi še obrnilo in bi se drugi meni smejali, ker bi se morala ločiti od desetaka. — Pa menda ja ne!

M. P.

—o—

Radi pomanjkanja prostora je moralo zadnjič in danes izostati več gradiva, kakor gospodinjski kotiček in drugo. Vse pride na vrsto. Vsled istega vzroka so se skrajšali dopisi in razmotrivanja. Oprostite. Ta mesec je moral izostati tudi imenik podružnic.

Tudi duhovniški članek in lepe pesmice Rev. Aleksandra, kakor tudi sliko prve keglarske tekme SZZ. se je moralo preložiti na pozneje. Po možnosti bo priobčeno prihodnjič.

* * *

Radi konvencije bo izšla "Zarja" nekoliko pozneje, nekako 15. maja. Zaradi tega se za to številko podaljša čas za dopise in druga poročila za en teden.

* * *

Vsem tistim podružnicam, ki imajo svoje seje v začetku vsakega meseca in vsled tega želijo, da bi Zarja izhajala preje, se svetuje, da uredijo tako, da se bodo vršile seje pozneje, recimo tretji teden v mesecu, kar bi bilo najbolj priporočljivo za vse podružnice.

NAPREJ —

za dosego 5000 ČLANIC!

\$10.00 NAGRADE

vsaki novo ustanovljeni podružnici.

Dopisi

POROČILO KEGLJAŠKIH KLUBOV IZ SHEBOYGAN, WIS.

Kegljaška sezona je pri koncu in poročati želimo, kako uspešni so bili naši teami. Pri ženskem teamu so bile sledeče igralke najbolj uspešne: Na prvem mestu je Mrs. Paula Turk, na drugem Mrs. Ana Modic, na tretjem Mrs. Mary Ribich, na četrtem Mrs. Tereza Zagožen, na petem Mrs. Jennie Gorenz.

Pri dekliskem teamu, "Pridne Čebeliče" so igrale tako: Prvo mesto zavzema Ana Hodnik, drugo Kristina Krainc, tretje Neška Shober, četrto Ana Leskovec, in peto Frances Petrovčič.

Pri dekliskem klubu "Vzhajajoča Zvezda" je bil rezultat sledeči: Na prvem mestu je Ana Falle, na drugem Mary Suscha, na tretjem Angela Falle, na četrtem Margaret Prislant, na petem Mary Falle.

Izmed vseh treh klubov so bile najboljše igralke sledeče: Ana Falle, Ana Hodnik, Kristina Krains, Neška Shober, Ana Leskovec, Mary Suscha, Paula Turk, Angela Falle, Margaret Prislant in Mary Falle. Vse te so bile deležne nagrad, ki so se enakomerno razdelile. Ker so bile naše kegljašice povabljenе v Chicago na tekmo, se je odbralo pet najboljših igralk, ki so se šle merit z čikaškimi klubom in tudi zmagale. Ostale igralke, ki so bile nagrad deležne, so svojo nagrado odstopile skupini, ki je šla v Chicago, da jim vsaj malo olajšajo stroške, ki so jih pri potovanju imele. Imena deklet, ki so šle v Chicago igrati, so sledeče: Ana Falle, Mary Hodnik, Kristina Krainc, Neška Shober in Mary Suscha. Izmed teh je dobila prvenstvo Ana Hodnik. Dekleta so bila nadvse prijazno sprejeta od čikaških deklet, zakar so jim hvaležna. Zahvalujejo se tudi za prenočišče in nad vse dobro postrežbo pri Mrs. Gottlieb.

Kapitanke od vseh treh klubov si štejemo v dolžnost, da se zahvalimo vsem članicam, ki so tako pridno keglale. Upamo, da se drugo zimo zopet pokažemo na kegljišču.

Paula Turk, kapitanka Ženskega kluba.

Kristina Krainc, kapitanka "Pridnih Čebelič".

Margaret Prislant, kapitanka "Vzhajajoče vezde".

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 5, S. Ž. Z., INDIANAPOLIS, INDIANA.

Zopet se oglašim in naznanjam, kar sem že tudi v listu Amerikanski Slovenec naznanila, da smo ustanovile šivalni klub za ženskt ročna dela. Članice se zelo zanimajo za to in šivajo ter vežejo razna lepa in umetna dela. Nekaj bomo darovale za našo slovensko cerkev, nekaj pa prodale v korist naši blagajni. Upam, da bodo vse članice naše podružnice s tem zadovoljne.

Naznanjam tudi, da se bo vršila prihodnja mesečna seja dne 21. aprila, zve-

čer, kot navadno v šolskem prostoru. Prijazno ste vabljenе vse članice, da pridete na sejo in se kaj pomenimo v korist naši Zvezi. Pripeljite pa tudi kaj novih članic. Ena članica mi je rekla, da bo prihodnjo sejo pripeljala pet novih. Ko bi se vse nekoliko potrudile in vsaka po svoji moči agitirala, pa bi se lahko naše število zelo dvignilo. Led se je otajal, narava se bo oživila, zato se oživimo tudi me in delujmo za napredek. S. Ž. Z.

Čeravno naša podružnica ni velika, pa so naše članice vedno pripravljene kaj dobrega storiti. Do sedaj smo delovale v lepi slogi in upam, da bo tako tudi naprej.

Iskrene pozdrave vsem članicam S. Ž. Z. in želim veselo Alelujo ter veliko pihov.

Annie Koren, predsednica.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 6, S. Ž. Z., BARBERTON, OHIO.

Cenjena urednica! Dovolite, da se zopet oglašim v naši "Zarji".

Kakor se v spomladanskem času pričanja razvijati priroda, tako smo tudi mi začele biti bolj živahne. Pripravljamo se na igro "Prisega o polnoči", ki se bo u-prizorila dne 3. maja, ob 7. uri zvečer, v dvorani društva Domovina, na 14. cesti. Po igri bo prosta zabava in ples.

Ne bom opisavala podrobnosti o tej igri, ker vem, da ste že veliko čitali in slišali, ko se igrala po drugih naselbinah in povsod so imeli veliko užitka. Videli boste, kako se je godilo v starih časih. Igralke bodo tudi pokazale svojo zmožnost. Zatorej vabim vse Slovence in Slovenke, da se udeležite te prireditbe. Ne bo Vam žal.

Opozarjam vse tiste članice, ki ste zastale na asesmentu, da poravnate, ker podružnica ne more vedno zakladati, jaz pa imam s tem veliko sitnosti in dela. Vse tiste, katere še nimate izkaznice, pridite po njo na sejo. Stane 25c.

Sosesterski pozdrav in veselo veliko-nočne praznike vsem članicam in glavnim uradnicam S. Ž. Z.

Frances Smrdel, tajnica.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 8, S. Ž. Z., STEELTON, PA.

Članicam naše podružnice naznanjam, da smo na seji dne 16. marca sklenile, da vsaka članica plača 10c v našo blagajno. To pa zato, ker se bo plačalo sv. mašo za vsako članico, ki zbolí ali umrje. Kupile bomo tudi dar vsaki, ki se bo omožila. Tudi se je sklenilo, da vsaka članica, ki bo dolgovala za dva meseca, se bo sama odpovedala, ker tajnica ne more hodit kolektat.

Sestra Mary Benkovich se zahvaljuje vsem članicam, ker smo kupile rože in plačale za sv. mašo. Ona se še vedno nahaja v bolnišnici. Katera le morem, naj jo obišče.

Dne 20. marca smo priredile "Card Party". Imele smo se zelo fino, da si holižega nemoremo želeiti. Naše članice so se udeležile vse in prinesle vsak svoj

"punkeljček" za prigrizek in za grla zmočit. Vsem se je dopadlo, posebno pa tistim, ki so dobili darila.

V imenu podružnice se vsem skupaj prav lepo zahvalim.

Lepi pozdrav vsem članicam S. Ž. Z.

Mary Sukle, tajnica.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 10, S. Ž. Z., COLLINWOOD, OHIO.

Cenjena urednica! Prosim, priobčite ta dopis, da se bo Mrs. Bara tam v solčni Californiji mislila, da smo zmraznile tu v Collinwood-u.

Predpustni čas smo se prav dobro imele. Dne 2. marca smo priredile veliko maškaradno veselico, ki je nad vse dobro izpadla. Hvala vsem, ki ste pomagali in vsem, ki ste kaj darovali. Daril je bilo toliko, da so nam še ostala, čeravno je bila dvorana polna mask. Jaz sem še danes jezna, ker so me nekam poslale ravno ob času, ko se je pričel "Grand March". Najbrž so bile v skrbeh, da bi jaz dobila tretjo darilo. V drugič bom bolj previdna.

Na naši zadnji seji smo izvolile dve delegatini na prihodnjo konvencijo in sicer Mrs. Mary Urbas in mojo malenkost. Kot namestnice ste bile izvoljene Mrs. Frances Skubic in Mrs. Agnes Krall. Razmotrivale smo tudi o nameravani povišani svoti za pogrebne stroške. Prišle smo do zaključka, naj ostane po starem. Predlagano po sestri Batič, podpirano po sestri Salmich in enoglasno sprejeto.

Kaj pa z napredkom naše podružnice? Mogoče mislite, da gremo nazaj, ampak me gremo naprej, seveda počasi, ker imamo članice, ki so tako pozabljive, da ne plačujejo redno, da jih moram suspendirati, vsled tega ni števila. Oh, ko bi se članice privadile plačevati redno, rajši za naprej, kot za nazaj, koliko dela in skrbi bi s tem prihranile tajnici. Jaz zelo nerada suspendam, ker se potem članica name huduje. Toda z naprejem se ne bo zakladalo več kot za eden mesec in to samo za dobro stroječe članice in imena vseh teh se bodo čitala na seji. Ako nemorete priti na sejo, lahko plačate pri Mrs. Lawrich ali pri Mrs. Trček na Holmes Avenue in pri Mrs. Rožanc na Waterloo Rd., ali pa pri drugih odbornicah. Pri meni na domu lahko plačate vsaki dan in to zvečer. Prosim Vas, pomagajte držati našo podružnico v ospredju še z naprejem. Nabirajte tudi nove članice, da dobimo eno izmed nagrad, ki so razpisane do konvencije. Sestra glavna tajnica že komaj čaka, kateri podružnici bo izročila tistih deset dolarjev.

H koncu najlepše pozdravim vse članice S. Ž. Z., posebno pa naše Collinwoodčanke.

Mary Glavan, tajnica.

Odbor podr. št. 10, za leto 1930: Predsednica Mary Urbas; podpredsednica Frances Salmich; tajnica Mary Glavan, 13721 Eaglesmere Ave.; blagajničarka Frances Skubic. Nadzornice: Margaret Poznich, Mary Mihelič, Anna Prišel. Seja se vrši vsaki prvi četrtek v mesecu, v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

COLLINWOOD, OHIO.

Dovolite, da se tudi jaz oglasim v naši "Zarji", ki nam prinaša toliko dobrih nasvetov in podučljivih člankov.

Našim članicam se zahvaljujem za prijaznost, ker ste me izvolile za blagajničarko. Ako mi ljubi Bog zdravje ohrani, si bom prizadevala zaslužiti vašo naklonjenost. Vedno bom gledala, da bo naša blagajna napredovala, in da bo vse v redu. Pri tolikoh članicah, kot jih ima št. 10, je treba velike previdnosti. Prizadevala si bom tudi pridobiti novih članic.

Prosim vse naše članice, da se udeležite prihodnje seje, ker imamo več važnih zadev za razmotrivati, posebno radi bližajoče se konvencije rabimo dobrih nasvetov v korist S. Ž. Z.

Sosesterski pozdrav vsem članicam S. Ž. Z.

Frances Skubic, blagajničarka št. 10.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 13. S. Ž. Z.,
SAN FRANCISCO, CALIF.

Ravno ko pišem te vrstice, je dospela naša priljubljena "Zarja", v kateri je zopet veliko dopisov od naših oddaljenih članic. Vsi so dobri, le tako naprej, da bodo delegatinje videle, da je "Zarja" premala in jo bodo primorane povečati na več strani.

Naša podružnica je imela za mesec februar 10 novih članic, kar je zasluga naše "Dumb Dore". Seveda je ona zelo ponosna na to, kakor tudi za svojo hitrost. Pa vseeno včasih opeša. Tako se je zgodilo zadnjič, da smo že bile v skrbeh, kako bomo prišle domu. Med tem je nam prišla na pomoč nova zaveznica, ki je pridobila več novih članic, ki bodo pristopile že meseca marca. Le tako naprej, hvaležne ti bomo.

Pozdrav vsem članicam S. Ž. Z.

Bara Kramer.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 18. S. Ž. Z.,
COLLINWOOD, OHIO.

Cenjeno uredništvo! Dovolite mi par vrstic v našem priljubljenem listu "Zarja".

Z veliko bojaznijo smo se odločile za našo prvo veselico, ki smo jo pred kratkem priredile. Nismo pričakovale velike udeležbe, vsled tega smo toliko bolj veseli, ker se je izvršilo vse v tako lepem redu in v zadovoljstvo vseh udeležencev. Vkljub nepričakovani obilni udeležbi se je postreglo vsem. Vsled tega me veže dolžnost, da se najlepše zahvalim vsem članicam, ki ste darovale razne reči v ta namen, kakor tudi vsem, ki ste pomagale na eden ali drugi način.

Posebna zahvala Mrs. Irman in Mrs. Jaklič, ki ste delale od začetka pa do konca. Zahvala pa tudi vsem udeležencem.

Pozdrav vsem članicam S. Ž. Z., posebno pri naši podružnici.

Jennie Welikonje, predsednica.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 19. S. Ž. Z.,
EVELETH, MINN.

Najprvo opozarjam vse članice naše podružnice na prihodnjo sejo, ki se bo

vršila dne 13. aprila, ob osmi uri zvečer. To bo ravno ob dveletnici ustanovitve naše podružnice. Zato se prosite, da pridete na sejo vse, pa tudi kaj novih članic pripeljite. Na tej seji bomo tudi razmotrivale v prilog naši prihodnji konvenciji, zatorej pridite, da se pogovorimo, kaj bi bilo v korist naši organizaciji.

Opozarjam vse članice, ki dolgujete na asesmentu, da bi plačale in zanj naprej držale red pri plačevanju, ker s tem prihranite veliko dela tajnici. Ako le mogoče, plačajte za naprej. V slučaju, da Vam ni mogoče priti na sejo, lahko plačate na mojem domu in to celi dan ob sobotah, druge dneve pa zanj naprej ne bom sprejemala asesmenta na domu. Upam, da boste s tem zadovoljne in upoštevale to.

Naša podružnica vedno napreduje in to v članicah in na blagajni, ki je že dosegla svoto \$350.00. Ako bomo tudi zanj naprej tako složne, bomo še bolj napredovale. Zatorej žene in dekleta, pridite v naše vrste.

Za delegatinjo je izvoljena Mrs. Antonia Nemgar.

Sosesterski pozdrav vsem članicam Slovenske Ženske Zveze.

Josephine Rozinka, tajnica.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 20. S. Ž. Z.,
JOLIET, ILLINOIS.

Prihodnja mesečna seja se bo vršila v torek zvečer 15. aprila, namesto v nedeljo, ker je ravno tisto nedeljo Velika noč.

Naša podr. je izvolila štiri delegatinje za prihodnjo konvencijo in sicer sledeče: Antonia Struna, Anna Pluth, Agnes Skedel in Josephine Erjavec, namestnica Mary Golobitsh.

Naznanjam, da imam še veliko izkaznic ali (Certificates), katera je še nima, jo lahko dobi na mojem domu ali na prihodnji seji.

Mislim, da je že vsem članicam znano, da bo naša podr. priredila plesno veselico na Velikonočni ponedeljek zvečer 21. aprila, v korist blagajni. Prošene ste članice, da vsaka vzame eno vstopnico, (ticket), katere bo pa kaj darovale za to veselico so prošene, da naznanijo tajnici ali predsednici.

Opozarjam vse članice, katere dolgujete za asesment, da bi poravnale, ker s tem veliko dela prihrunite tajnici in ne čakati, da se Vas opominja, ker blagajna ni velika se nemore nobene zalagati; katera članica pa misli odstopiti mora tajnici naznaniti in vse poravnati, kaj je zaostala. Pripetilo se je že, da je odstopila in rekla, zakaj me nisi vprašala če bom plačala. Drage sestre ali je to dolžnost tajnice hoditi od ene do druge popraševati kaj misli, to more vsaka vedeti ko pristopi, da bo morala plačevati asesment redno. Upam, da boste to vpoštevale, katera pa ne, bo suspendana po pravilih.

Pozdrav vsem članicam S. Ž. Z.

Anna Pluth, tajnica.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 23. S. Ž. Z.,
ELY, MINN.

Znano je že, da vsaka članica rada čita našo "Zarjo". Mislim, da vsaka najprej pogleda, ako je kaj priobčenega od njene podružnice, zatorej bi bilo želeti, da se tudi posamezne članice (ne samo odbornice) oglasijo in poročajo to ali cno.

Naša podružnica lepo napreduje, čeravno pa tihoma. Ženske se čedalje bolj zanimajo in vsaki mesec jih nekaj pristopi. Tudi seje so dobro obiskane, kar je lepo spričevalo za podružnico. Po seji imamo tudi večkrat malo zabave in priigrizke, da se pogovorimo o tem ali onem.

Določeno je bilo, da bi na seji meseca marca razpravljale v prilog prihodnji konvenciji, kar pa ni bilo mogoče vsled tega, ker so se naše članice po večini udeležile igre, ki se je vršila isti dan v šolski dvorani. Zatorej bomo razmotrivale na seji meseca aprila in ste prošene vse članice, da se iste gotovo udeležite, ker to bo zadnja seja za razmotrivanje.

Imam še nekaj znakov S. Ž. Z., ako ga katera želi, naj se zglesi.

Sosesterski pozdrav,

Katherine Slogar, tajnica.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 26. S. Ž. Z.,
PITTSBURGH, PA.

Uljudno vabim vse članice naše podružnice, da se polnoštevilno udeležite prihodnje seje, ki se bo vršila dne 10. aprila v Slovenskem Domu. Na tej seji moramo vse potrebno urediti glede igre in veselice, ki se bo vršila dne 30. aprila, v Slovenskem Domu na 57th & Butler Strs. Prva igra bo v angleškem, druga pa v slovenskem jeziku. Da bo ustrezno vsem, starim in mladim, bo po programu sledil ples in prosta zabava. Potrudimo se, da bo dovoljen uspeh, tako v finančnem, kakor v družabnem oziru. To bomo pa le tedaj dosegli, ako bo vsaka članica izvršila svojo dolžnost.

Naša "Zarja" mi tako ugaja, da ne preneham preje, da jo prečitam do konca. V zadnji številki me je posebno zanimal članek "Bravo, podružnice", ki ga je spisala naša voditeljica, glavna predsednica Mrs. Marie Prislend. Well, Mrs. Prislend, naj Vam zašepetam na uho, da poleg Mrs. Mary Dekleva, ki je prejela \$55.00, so bile obdarjene še sledeče naše članice: Mary Krese \$40.00; Katarina Žunic \$40.00; Agica Elijah \$30.00; Barbara Milek \$15.00; Josephine Smrdel \$15.00; Rose Richter \$10.00; Josephine Brkovec \$5.00, skupaj \$210.00. Poleg tega smo še izplačale daru omoženim članicam v skupnem znesku \$25.00, novorojenčkom pa \$32.00. Torej prvo leto našega delovanja smo izplačale raznih podpor in nagrad v skupnem znesku \$267.50, pa še imamo lepo svoto v blagajni.

Na zadnji seji sem bila izvoljena za delegatinjo za prihodnjo konvencijo, namestnica pa Mary Balkovec. Najlepša hvala za zaupanje in Vas zagotavljam, d bom po svoji najboljši moči tudi zanj naprej delala v korist naši organizaciji, S. Ž. Z.

H koncu mojega dopisa najlepše pozdravljam vse članice S. Ž. Z., posebno pa članice naše podružnice.

Magdalena Widina, tajnica.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 29, S. Ž. Z.,
BROUNDALE, PA.**

Cenjena sosestra urednica! Da ne boste mislile, da smo zmrzile, pošiljam ta moj prvi dopis.

Naša podružnica je bila ustanovljena 28. aprila, 1929. Seje se vršijo v ponedeljek po prvi nedelji v mesecu in sicer vsakikrat pri drugi članici. Vsak ponedeljek zvečer pa imamo ročna dela. Članice prinesejo vsaka svoje delo, druge nas pa zabavajo s tem, da nam povedo kaj zabavnega, da je dovoljsmeha.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se vsaki umrli članici kupi venec z naše blagajne, v kateri je že precej groša, čeravno je nas samo 20 članic.

Radi slabih delavskih razmer in pa, ker je naša naselbina mala, je res, da je težko pridobivati novih članic, vendar pa bi vseeno bilo mogoče dobiti več članic, ako se nekoliko potrudimo. Torej, poskusimo, saj je samo list “Zarja” vreden tistih borih 25 centov.

Meseca junija smo imele zabavo v prosti naravi, dne 27. januarja pa veselico s plesom, ki je povoljno vspela.

Naša članica Miss Fany Zupancich je dne 22. februarja obljubila zakonsko zvestobo John Kolar-ju. Kupile smo ji lepo darilo, ona nas je pa povabila na ženitovanje, na kateri smo se dobro zabavale. Dne 3. marca, letos, je pa naša članica Mrs. Mary Mihevc praznovala 25 letnico zakonskega življenja. Kupile smo ji 26 kosov srebrnega namiznega orodja.

Ne smem pozabiti slovenskega Radio programa v Chicagu. Ne da se popisati, kako nam je bilo pri srcu, ko smo slišali slovensko besedo in še posebno, ko je bila imenovana Slovenska Ženska Zveza. Lepa hvala za ta program.

Sosesterski pozdrav glavnemu odboru vsem članicam S. Ž. Z., posebno članicam podr. št. 29.

Karolina Kotar, predsednica.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 32, S. Ž. Z.,
EUCLID, OHIO.**

Naša podružnica je stara že sedem mesecev, pa se do sedaj nismo nič oglasile v našem cenjenem listu “Zarja”. Menda zato, ker vsaka rajši čita, kot pa piše.

Naša podružnica je bila ustanovljena 25. avgusta, 1929, z 20. članicami, danes jih šteje že 75 in prepričana sem, da jih bo ob letu štela 100.

Prva veselica, ki se je vršila meseca oktobra, je prinesla \$100.50, katera svota je določena za nov zvon pri cerkvi sv. Kristine v Euclid, Ohio.

Prve članice, 29 po številu, so plačale vsaka po 50c za društveni Charter.

Za Božič smo priredile našim otrokom lepo Božičnico in to v šoli sv. Kristine, ki je pod vodstvom čč. sester Franciškank. Miklavž je bil tako obložen z vrečami, da se je šibil pod težo.

Meseca februarja smo imeli pri naši cerkvi Bazar. Tudi naša podružnica je bila zastopana. Imele smo svoj štant in smo napravile čistega dobička \$74.01. Seveda smo daleč od naših sester pri št. 14, Nottingham, Ohio, katerih čisti dobiček je bil \$210.00. Vsa čast jim. Seveda je ves ta denar za slov cerkev na Blis Rd. Ni moj namen nas hvaliti, ampak samo pokazati, kaj so zmožne naše žene in dekleta, če delajo roka ob roki. In kolikega pomena je Slovenska Ženska Zveza za povzdigo in napredek katoliškega ženstva v Ameriki. Vsaka Slovenka bi morala biti članica naše organizacije.

Pozdrav vsem članicam S. Ž. Z.

Mary Stušek, tajnica.

* * *

NEW DULUTH, MINN.

Cenjena urednica: Tudi jaz sem se namenila napisati par vrstic v naše glasilo “Zarja”. Škoda, da ni list bolj obširen, da bi bilo več za čitat. Upam, da bodo delegatinje na prihodnji konvenciji kaj ukrenile o tem.

Pri naši podružnici se prav dobro razumemo. Nas je samo 28 članic, pa nas je na vsaki seji najmanj 20 navzočih. Tu se vidi, da nam je S.Ž.Z. pri srcu. Včasih naredimo kako malo zabavo, da bi se naša blagajna kaj opomogla. Naših bolnih članic nikdar ne pozabimo. Kupimo jim cvetlic ali pa darujemo za sv. maše.

Ker je naša naselbina mala, se pač nemoremo kosat z Cleveland-om, unam pa, da bomo dobile vse tukajšne Slovenke od naše okrilje. Unam tudi, da se bodo vse članice udeležile prihodnje seie, ker vedno imamo kakšno važno zadevo za rešiti.

Pozdrav vsem članicam S.Ž.Z., posebno pa članicam podr. št. 33.

Mary Anzelc, 312 — 102 Ave. W.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 34 S.Ž.Z.,
SOUDAN, MINN.**

Najprvo pozdravim ves glavni odbor v imenu vseh članic naše podružnice in se lepo zahvalim za poslano nagrado v znesku \$10.00. Dal Bog, da bi še mnogo let delovale v blagor SŽZ!

Ker je naša podružnica še mlada, ne bomo razmotrivali radi konvencije. Me bomo zadovoljne, kar bodo delegatinje in glavne odbornice sklenile. Palic ali šib me ne bomo rabile.

Pri nas pridemo rade k sejam. Pri nesemo vsak svoj donesek, potem se pa malo pogovorimo, katera bo več članic pridobila sedaj spomladi.

Za moj zadnji god in rojstni dan so mi članice priredile “Surprise Party”. Ko me ni bilo doma, so skupaj nanosile take fine in lepe reči, da sem mislila, da tako lepe reči samo angeljci z nebes prinesejo. Nisem mislila, da imam toliko prijateljev. Prišlo so celo iz 32 milj oddaljenega Eveletha in sicer Miss Rose Vajda. Mrs. John Bajok in hčerka Helen. Mrs. Nikolaj Tomec in hčerke Anna in Margaret. One so prinesle “Birth-day Cake”, katerega je vsak pohvalil. Bil je okrašen z 72 svečami, kar se malo kdaj vidi.

Za to izkazano prijaznost se najlepše zahvaljujem vsem, ki ste se udeležili in na eden ali drug način kaj pripomogli. Bog naj vam povrne! Če še kaj časa živim in bom zdrava, bom skušala vam povrniti.

Pozdravim vse članice SŽZ. in z Bogom!

Frances Loushin.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 37 S.Ž.Z.,
GREANEY, MINN.**

Cenjena urednica! Prosim malo prostora v listu “Zarja”.

Dolžnost moja je, da se v imenu vseh članic lepo zahvalim za poslano darilo \$10.00, kot novi podružnici. Najlepša hvala pa Mrs. Helen Yurcich iz Gilberta za navodila. Marsikatera preje ni vedela nič o SŽZ. in marsikateri je bilo kaj nejasnega. Sedaj pa vemo vse, posebno ko dobivamo Zarjo.

Sosesterski pozdrav.

Katherine Kochevar, tajnica.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 38 S.Ž.Z.,
CHISHOLM, MINN.**

Dosedaj se je malo slišalo iz Chisholma, zato se bomo pa od naše podružnice SŽZ. večkrat oglasile.

List “Zarja” naše članice zelo radi čitajo, ker se sliši glas slovenskih žena in deklet od vzhoda do zahoda. Zanimivo je čitati nasvete in priporočila nekaterih dopisovalk, ki svetujejo to in ono. Res, veliko se lahko doseže, ako je trdna volja pri tem.

Naša podružnica zelo lepo napreduje. Vsako sejo so sprejete nove članice. Le tako naprej!

Prošene ste vse članice, da se gotovo udeležite prihodnje seie in da pripeliete vsaka vsaj eno novo kandidatino na bomo dosegle zaželjeno število. Lahko pa tudi dobimo nagrade, kakor so obljubljene podružnicam. Kadar gremo na sejo, pozabimo na vse drugo in predlagajmo kaj v korist naši podružnici in celi organizaciji.

Vsem tistim članicam, ki niste bile navzoče na zadnji seji, naznanjam, da je bilo sklenjeno, da se ne založi za nobeno članico. Katera ne plača do 22. v mesecu, je suspendana. Naša blagajna je šibka, jaz pa tudi ne morem zalagati. — Prosim, upoštevajte to.

Sosesterski pozdrav,

Anna Trdan, tajnica.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 39 S.Ž.Z.,
BIWABIK, MINN.**

Na zadnji seji smo sklenile, da priredimo veselico na velikonočni ponedeljek, 21. aprila letos v mestni dvorani (Park Pavillion). Začetek ob osmi uri zvečer. Vstopnina je samo 25c, toda katera članica se ne bo udeležila, bo morala plačati v blagajno 50c.

Prav uljudno ste vabljeni vsi, od blizu in daleč. Ob priliki vam vrnemo. V vsakem oziru bo preskrbljeno, da bo vsak zadovoljen, tako z godbo, kakor tudi s postrežbo. Torej na svidenje dne 21. aprila!

Johanna Sever, tajnica.

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC FEBRUARIJ, 1930.

Podružnica:	Mesečnina:	Nar. Zarje:	Pristop.:	Knjižice:	Izkaznice:	Znaki:	Skupaj:	Članic:
1. Sheboygan, Wis.	\$ 15.60	\$10.40	\$2.50	\$.75	—	—	\$29.25	104
2. Chicago, Ill.	12.15	8.10	2.50	.75	.25	—	23.75	81
3. Pueblo, Colorado	14.85	9.90	—	—	—	—	24.75	99
4. Oregon City, Ore.	5.40	3.60	—	—	9.50	—	18.50	36
5. Indianapolis, Ind.	7.50	5.00	—	—	5.50	—	18.00	50
6. Barberton, Ohio	8.85	5.90	—	—	—	—	14.75	59
7. Forest City, Pa.	7.35	4.90	3.00	—	—	—	15.25	49
8. Steelton, Pa.	6.30	4.20	—	—	10.50	—	21.00	42
9. Detroit, Mich.	8.25	5.50	2.00	—	—	—	15.75	55
10. Collinwood, Ohio	72.75	48.50	4.50	—	—	—	125.75	469
11. Eveleth, Minn.	18.90	12.60	—	—	—	—	31.50	122
12. Milwaukee, Wis.	10.65	7.10	1.00	.30	1.50	—	20.55	71
13. San Francisco, Calif.	10.95	7.30	4.50	—	—	—	22.75	73
14. Nottingham, Ohio	34.40	23.60	3.50	—	—	—	62.50	233
15. Newburgh, Ohio	17.85	11.90	—	—	—	—	29.75	119
16. South Chicago, Ill.	9.15	6.10	.50	.15	.25	—	16.15	61
17. West Allis, Wis.	4.65	3.10	.50	.15	.25	—	8.65	31
18. Collinwood, Ohio	4.80	3.20	4.00	1.20	—	—	13.20	32
19. Eveleth, Minn.	22.80	15.20	.50	.15	3.50	—	42.15	152
20. Joliet, Ill.	43.05	28.70	—	—	4.75	—	76.50	286
21. West Park, Ohio	7.20	4.80	2.00	.15	—	—	14.15	48
22. Bradley, Ill.	3.15	2.10	—	—	—	—	5.25	21
23. Ely, Minn.	10.35	6.90	3.00	.90	4.00	.65	25.80	69
24. La Salle, Ill.	13.65	9.10	—	.15	—	—	22.90	91
25. Cleveland, Ohio	44.40	29.60	12.00	3.60	2.50	—	92.10	295
26. Pittsburgh, Pa.	19.80	13.20	1.50	—	1.50	—	36.00	132
27. North Braddock, Pa.	7.80	5.20	—	—	—	—	13.00	52
28. Calumet, Mich.	12.90	8.60	.50	.15	—	—	22.15	86
29. Broundale, Pa.	2.85	1.90	.50	.45	—	.65	6.35	19
30. Aurora, Ill.	3.30	2.20	1.50	.45	—	—	7.45	22
31. Gilbert, Minn.	8.40	5.60	.50	—	.25	—	14.75	56
32. Euclid, Ohio	10.80	7.20	4.50	1.35	—	—	23.85	72
33. New Duluth, Minn.	3.90	2.60	2.50	.75	1.25	—	11.00	26
34. Soudan, Minn.	3.90	2.60	—	—	—	—	6.50	26
35. Aurora, Minn.	1.35	.90	—	—	—	—	2.25	9
36. Mc Kinley, Minn.	5.40	3.60	1.50	.45	2.25	—	13.20	36
37. Greaney, Minn.	2.25	1.50	—	—	—	—	3.75	15
38. Chisholm, Minn.	4.50	3.00	4.00	—	—	—	11.50	30
39. Biwabik, Minn.	3.45	2.30	11.25	3.45	5.75	—	26.20	23

Skupaj\$506.55 \$337.70 \$74.25 \$15.30 \$53.50 \$1.30 \$ 988.60 3352

Preostanek v blagajni dne 31. januarja.....\$11,253.41

Skupna svota\$12,242.01

Stroški:

Prenešeno v tiskovni sklad "Zarje"	\$337.70
Podružnica št. 1, za umrlo Anno Jerale	100.00
Podružnica št. 10, za umrlo Mary Levstik	100.00
Upravni stroški, najemnina in "Gold Seals"	127.00

Skupni stroški \$664.70 \$ 664.70

Preostanek v blagajni dne 28. febr. 1930.....\$11,577.31

Julia Gottlieb, glavna tajnica.

BREATHINGS OF SPRING

By Mrs. Felicia Hemans

I.

What wakes thou Spring? Sweet voices in the woods,
And reed-like, echoes, that have long been mute
Thou bringest back, to fill the solitudes,
The lark's clear pipe the cuckoo's viewless flute,
Whose tone seems breathing, mournfulness or glee,
Even as our hearts may be.

II.

And the leaves greet thee, Spring the joyous leaves,
Whose tremblings gladden many a corpse and glade,
Where each young spray a rosy flush receives,
When the south wind hath pierced the whispery shade,
And happy murmurs, running through the grass,
Tell that your footsteps pass.

III.

But what awakest thou in the heart, O Spring,
The human heart, with all its dreams and sighs?
Thou that givest back so many a buried thing,
Restorer of forgotten harmonies!
Fresh songs and scents break forth where'er thou art —
What awaken thou in my heart?

—Submitted by Mrs. Johanna Trempus, Pittsburgh, Pa.

HOUSEHOLD BUDGET

By Rev. Francis S. Mažur.

America is a commercial or business country and this commercial and systematic attitude is, to a large extent, responsible for the fabulous wealth and general prosperity of the American nation. In America everything is commercialized, politics, education, even religion to some degree. The entire educational system of the grade and high school, college and university, is permeated with the scope of making more and easier money, or, at least, to get more out of life with equal expenses.

It is an unfortunate fact that the Slovenian nation, like many others in Europe, never had an opportunity for a business education and, therefore, remained poverty stricken and helpless. Those coming to America feel the lack of proper business training ever so much more and become even poorer in this country, unless they can see the point on time and commence following the business principles not only at their work, but also in their homes.

A household budget is a systematic plan for the expenditures and savings of the family. The health, happiness, education, and savings of the family depend, not so much on the amount of your income, but on the expenditures or distribution of your income. The object of the budget is not scheming economy, but proportional, balanced spending. The following letter from a mother to her son may serve as an example of scheming economy:

"Dear Frank:—I am enclosing your waistcoat. To save postage, I have cut off the buttons!

P.S.:—You will find the buttons in the right hand pocket."

Check up on your Income.

A great many families that are complaining of low or small incomes are not suffering from low salaries or wages, but from mispending their income. To decrease the expenditures of your families is almost equal to having an increase in income.

Keeping Accounts.

Every housewife or homemaker ought to keep a careful and conscientious account of all her expenditures.

Why is it that two families with equal incomes frequently have very different standards of living, one having a much higher standard than the other? Because one family spent and saved systematically and the other lived in a haphazard spendthrift manner.

Diagnosis.

The weakness of some women's methods of keeping accounts is that they write down the expenditures after they are made, instead of planning carefully the spending in advance.

Remedy.

Although the needs and wants of any two families may vary widely, there are seven general divisions over which the income of the family should be proportioned. These divisions are: shelter, food, clothing, operation, savings, luxuries, and advancement.

Development of Homegrounds.

A National Yard and Garden Contest is being sponsored by the American Farm Bureau Federation of Chicago.

Living is much more enjoyable when the grounds about the house are attractively planted. Even a fine residence, though equipped with all the modern conveniences, falls short of being a real home until it has been given beautiful surroundings.

When our place has been made attractive with shade of trees, a velvety carpet of grass, with graceful shrubs bordering our outdoor living room, climbing vines or roses shutting out unsightly views, with the color and fragrance of flowers, then and then only is it truly liveable.

How refreshing to both mind and body are such surroundings. A place like this always invites us to rest and relax. Here we take just pride in showing visitors around. We receive much personal satisfaction even in walking about the yard, seeing how nicely the plants are progressing in growth and beauty.

Beautiful surroundings are always an influence for good. On growing children they have a lasting impression in healthy bodies, clean minds, and happy dispositions.

CORRESPONDENCE

PITTSBURGH, PA.

Hello everybody! We are tired of hearing the English speaking members of our Union write from all sections of the country, so we twins (at least everyone things we are) thought maybe a line or two from Pittsburgh would show you all that we're still on the map.

Are we sociable? Say, we are that—plus sixty. How we mingle in with the ladies is something to tell Santa Claus about, even though we just manage to

escape a hair pulling match every time we beat them when we bowl.

To tell a little excitement of the ancient times, we want to say that last Thanksgiving day we held two plays, one in Slovenian, the other in English. The Slovenian play was new to us, as we never could imagine a tea party in the old country. There we saw that instead of biscuits they had honey-dewed "potica". In the course of the play we found out, too, that they prepare omelets, and the people eat meat and eggs. It's marvelous how one can get the inside information of almost anything from the drama.

Our English play was a bang, and it went over with a boom!!! It was just the kind we girls could be pacified with. There were jokes in it, loving too—not forgetting the he-man kissing act at the finale, rendered by one of us, who happened to be dressed as a boy, which was all right even if it was all wrong. Maybe some of the people in the audience became a little excited when they heard the fiery discharges of the quick-tempered he-man on the stage, who took particular delight in throwing books all over the place; and some of the people in the front row of the auditorium became alarmed when several books came whizzing out over their heads. Nobody was killed, but if anyone had been, it would probably have been a most fitting exhibition of our nervous condition—we were all a bundle of nerves.

Our lovesick brother coached us, and we certainly thanked him, especially when he raved at our incapacities. Being his sisters, we took him as a joke, but the other girls were scared silly. He seemed satisfied with our actions on the stage, however, and even stated that if he had a million dollars to invest, he would build a motion picture studio here on Fifty-seventh Street. (On top of the hill, where motion could be made rolling down.) Somebody give him a million dollars, quick! Oh, I wish they would, for then we would line up with Mary Pickford, Clara Bow, Nancy Carrol, Sue Carrol, and Lois Moran. Hot diggity!

That was all in the Roman era. Now let's talk about something modern—our bowling league. There are twenty of us bowling, and we have four teams; two girls teams, and two ladies teams. When the washing and ironing is a little heavy, the girls triumph. And how! But when boy friends become too attentive, the ladies do a regular Indian war dance. So far we are all about even; but watch out when the "Pollywhackers" take on the "Canary birds" next week, while the "Strahopetke" and the "Ježiceve" fight it out. After all that we feel it the next morning.

Then, for excitement in the future we are holding "A Little Excitement," a play in three acts about pandamonium let loose in a boarding school over a silly looking French dancing master. There is also a scrumptious affair about an Irish

woman. This new play of ours is going to be quiet. In it we find everything our hearts desire. One of us is Miss Scratchem or Snatchem, another Miss Archer, a third Miss Nora, then Miss Antoinette, a spry, snappy, coed full of pep, Miss Maude and Miss Dolly, spiffy chums of Tony, and a love-sick young lady, Miss Evie Blake in love with Mike the cop. We would mention the names, but the thought of spoiling the guessing contest was considered.

So we here in Pittsburgh are not really as petrified as we think the girls from other lodges are. The trouble with us here is that we're so peppy and full of fire, on the go all the time, that we haven't time to take in which to tell the rest of the world about it. We leave too much to your imagination. Pittsburgh stands for fire, steel, pickles and ketchup and even smoke when it comes to that. In fact, Pittsburgh stands for everything that is worth talking, thinking, and dreaming about. It stands for Lodge No. 26 of the Slovenian Ladies Union.

Check and
double check
Ametia and Andrea
Amelia and Frances Sumic.

Editor's note. Thank you, girls. Don't forget to write in about your latest adventures soon.

AIR

Fresh Air is life. Don't shut it out.
Fresh Air is made in God's own laboratory.

It never requires "treatment" to make it fit for use.

It cannot be improved upon by the best scientist.

Man can live for weeks without food and for days without water,
but only a few minutes without Air.

Doctors may not agree on what medicine to give, but they all agree on Fresh Air.
Fresh Air costs nothing.

Nature has wonderfully guarded against a monopoly.

And yet it isn't appreciated.

If people had to buy it at a store, or get it through a meter, there wouldn't be enough to go around.

TO LIVE WELL

Breathe deeply, eat temperately, chew thoroughly, drink (water) copiously, clean teeth carefully, bathe frequently, eliminate freely, laugh heartily, sleep regularly, work planfully, exercise daily, serve willingly, speak kindly, play some, read much, think more.

Dare to be yourself — cheerful, conscientious, brave.

WOMEN AND WAR

Organized women are banding together by thousands and hundreds of thousands to outlaw war. They are assailed and bombarded with propaganda, of course, by and from those whose livelihood would perish if war departs. Admiral Fiske, for instance, recently told

women pacifists that "It has been the needs of armies and navies that have called forth the greatest efforts of men in nearly all the practical arts of life. He is answered by Will Irwin in the current number of "Women Citizen" by a keen article which proves that war never gave birth to a single improvement which peace had not first done.

"The practical arts or life sprang from the primal urge for food, shelter, clothing," writes Irwin. "Probably primitive man first chipped an edge on a flint in order to skin a rabbit or to scratch a planting-hole for his seeds."

THAT YOUTHFUL FEELING

Youth, the elusive, is what every woman seeks to hold against the strong pull of the years. Some succeed, others don't. There is an art in preserving those youthful looks, and few women really possess it.

Perhaps the most important aid to preserving youth has nothing whatever to do with beauty parlors or cosmetics. The first essential is a happy mind; this means that the woman who would look less than her actual years must cultivate happy, care-free thoughts. Nothing ages like worry; it is the King of the Wrinkle-makers.

Perfect health makes for beauty. Therefore scrupulous attention to physical fitness is the next essential. Some women in the later thirties and forties acquire that vice of middle age, a love of good things to eat. This tendency must be curbed. But this does not mean that the youth-seeker should "bant". To fight Nature when Nature intended you to have a full figure is to court disaster.

C. D. of A. U.

JEST JOTS

Young Wife — Hubby, I've made a cake which is really a poem!

Young Husband — I suppose I'm the waste basket.

* * *

Hal Itosis — Is your baby still in rompers?

Sal Hepatica — Well, he's still when he sleeps in 'em.

* * *

"Mamma and papa think we ought to wait at least a month before getting married."

"Aw, I hate these long engagements."

"So do I — but we have to give them enough time to find a larger apartment."

* * *

A girl and a car are much alike. A good paint job conceals the years, but the lines tell the story.

* * *

It is perfectly all right for a woman to want to hold on to her youth, but she should not do it while he is driving.

* * *

The new skirts, long enough in spots to please one faction and short enough in spots to please the other, show the typical American reform at its best.

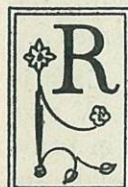
Trije rodovi.

DOGODKI IZ NEKDANJIH DNI.

Spisal Engelbert Gangl.

(Dalje.)

AD bi Jožek videl kaj sveta. Čital je v knjigah in čul od očeta, da je svet najboljša šola, če ga človek gleda z odprtimi očmi. Rad bi šel večkrat na potovanje z očetom, ko je hodil za kupčijo iz kraja v kraj. Ali kadarkoli ga je naprosil, naj ga vzame s seboj, mu je vedno odgovarjal oče, naj še počaka, ker je še premlad. Kadar pride doba, ko bo zrel in ko bo imel tudi kaj koristi od tega, ga bo rad in vedno jemal s seboj, saj ga mora uvesti v trgovino, ki nosi še največ dobička. Njegov gozd na gorjancih je še vedno dovolj bogat; iz njegovega trtja bo vedno dovolj vina; svinjereja mu tudi zmeraj dobro uspeva, in suhi hrvaški rilci se v Zavinkovcih ob dobro krmi lepo odebele, da jih lahko izpečava po Gorenjskem in Štajerskem za lepe denarje. Kupčevanju torej ne bo nikoli konca, in Jožek bo imel še dovolj prilike, da bo prebrodil z očetom lep del slovenske zemije; pogledal bo z njim tudi dol na Hrvaško, v Slavonijo, v Dalmacijo — vse bo še videl, samo počaka naj, da mu dozori pamet, da bo tudi več moškega v njem in na njem, da bo tudi včasih sam namesto očeta vzel v roke potno palico. Zato pa je treba dozorelosti in moštva, nekoliko brk pod nosom in obratih lic, da imajo ljudje pred človekom kaj spoštovanja, in da ima človek med njimi kaj ugleda. Brez spoštovanja in ugleda ni s trgovino nič.

In tako je čakal Jožek, da se mu je izteklo 18. leto.

Kadar je odpotoval oče z doma, je stopil sin gor na griček poleg domače hiše, koder so rasle slive, ter gledal za odhajajočim toliko časa, dokler se ni zavila cesta za bližnji gozd ter se izgubila v njega sencah. Njegova duša je hrepenela za njim. Ves svet, kolikor ga vidi Jožek tja do dalekega obzorja, ki se staplja s sinjimi gorami v meglenem pasu, bo oče prehodil. Rad bi Jožek gledal s svojimi očmi lepo, veliko zemljo, stopajoč veselo in ponosno na strani očetovi od griča do griča, od sela do mesta, od mesta do vasi, od vode do loze . . . , a ostati mora doma in hrepeneti za njim, za očetom!

“Jožek!” ga je zdramil materin glas.

“Ah!” se je vzravnaval sin in odhitel k materi v hišo.

“Tako dolgčas mi je!” je zatožila starka.

“Kaj bi vam bilo dolgčas, saj sem jaz doma,” jo je tolažil sin.

“Da, zdaj mi pa ni več dolgčas, ko si ti pri meni, Jožek!” je rekla mati z mehkim glasom. In nje roka se je spela na njegovo temo in mu gladila bujne, črne lase. “Ah, moj Jožek, moj Jožek!” je vzklikala stara in precej pristavila s smehom: “Vidiš, vidiš, kako si mi zrastel! Večji si že od mene in močan in zdrav!”

“E, tak sem no!” je dejal sin, in dobro mu je bilo.

Dobro mu je bilo, ko se je čutil gospodarja. Saj mu je naročil oče pred odhodom:

“Pa skrbno pazi, Jožek, da bo vse v redu in da mi ne zatrosi kdo ognja!”

Ko se je pa oče vrnil, je bil vesel in zadovoljen; vesel, ker je napravil dobro kupčijo, zadovoljen, ker je našel doma vse v redu, kakor je bil naročil. Zaviniščak je pregledal vse v hiši in zunaj hiše. Hodil je počasi od hiše do hleva, od hleva na vrt. A za njim sin. In oče je zadovoljno kimal z glavo.

Sin pa se je smejal, pa tudi mati je bila vesela: “Kajneda, dobro sva gospodarila?”

“Bo že, bo že!”

Pa kadar je tako dejal stari Zaviniščak, je to mnogo pomenilo!

Potem je imel oče mnogo pripovedovanja.

Mati in sin sta silila vanj: “Kod si hodil, kaj si prodal, kaj kupil, kaj videl, kaj doživel?” Stari je pripovedoval zvesto in natančno ne toliko zaradi žene, temveč v prvi vrsti zavoljo sina.

“Dobro mu bo služilo,” si je mislil, “če zve, kako žive in delajo po svetu.”

In vedno bolj je mikalo Joška z očetom, vedno nadležnejši mu je prihajal, da se ga naposled ni mogel več ubraniti. Fant z osemnajstimi leti in še povrh tak, kakoršen je bil njegov Jožek — ta pač ni več samo za to, da bi varoval doma zapeček! Saj bo kmalu dobil list k naboru, in če je dozorel za cesarja, je sposoben tudi, da prisede k očetu in se popelje z njim po kupčiji. Da je bil toliko časa doma, mu ne bo v škodo. Tu se mu je razvil razum, in iz očetovega pripovedovanja že ve po priliki, kako je tam izven Zavinkovcev.

Nekoč po obedu je — kakor navadno — prvi vstal izza mize Jožek ter hotel oditi iz sobe po po-

slu. Ko je že stal pri vratih in prijel za kljuko, izpregovori oče:

“Stoj, Jožek!”

Sin se obrne k mizi in vpraša: “Kaj bo, oče?”

“Stopi semkaj k meni!” veli oče in se dvigne s stola.

Jožek pride prav pred njega in ga vpraša še enkrat: “Kaj bo, oče?”

“Le stoj!” pravi ta, “vse zveš, vse zveš!”

Stari se smeje, položi obe roki na Joškova rame in ga zasučje zdaj tako, da je bil s hrbtom obrnjen k njemu, zdaj tako, da mu je gledal iz oči v oči.

“Pa kaj me tako sučete, oče?” vpraša sin.

Tudi materi se je zdelo čudno. Tudi ona vstane izza mize, se nasloni ob vogel in vpraša moža: “No, reči, kaj misliš?”

“Tako,” reče naposled stari in potreplje sina po rami, “jutri v mraku bova naložila nekaj svinj — tiste, ki so najbolj rejene, pa jih popeljeva v Kranj!”

V sinu se je nekaj kar potreslo od veselja.

“In jaz grem z vami?” vpraša.

“Da, ti greš z menoj!” odgovori oče mirno in važno.

Joško ni vedel, kaj bi storil od veselja. Nekaj časa je strmел v očeta, potem je upognil kolena in trikrat z dlanmi udaril po njih, pa zraven zaukal: “Juhu, juhu, juhu!” Potem si je mel roke in se zavrtel na peti: “Ah, jutri pa pojdem z očetom v Kranj!”

“Črez teden dni bo tam semenj, in dobro se da tržiti v Kranju s svinjami. Sicer sem pa že davno obljubil prijatelju Valentinu Ribiču, mesarju in gostilničarju, da mu v kratkem pripeljem nekaj dobrega blaga. In zdaj je čas, da izpolnim obljubo, sicer si bo mislil prijatelj Valentin Ribič, da je star: Zaviniščak pojedel svojo besedo! A to bi mi ne bilo všeč!”

“No, no, no!” je kimala stara.

“Torej, da dokončamo to reč,” je nadaljeval oče, “jutri opolnoči odrineva z doma. Glej, da bo vse pripravljeno: voz in ti. Zase in za svinje bom skrbel sam.”

“Dobro, oče! Vse bo v redu!”

Jožek je odhitel v hlev. Vzel je ščet in strgalo ter začel snažiti konja, ki sta mlelo krmo. Vzdrgetavale so lepima vrancema žile v bokih in na vratih, ko jih je čistila vesela Joškova roka.

Pristopil je hlapec in dejal: “Čakaj, bom jaz, to je moje delo!”

“Ne,” ga je zavrnil mladi Zaviniščak, “danes ju bom sam, zakaj jutri greva z očetom v Kranj!”

Hlapec je odprl na široko usta in se začudil: “O — ho!”

IV.

Bila je svetla noč, in mesec je plaval kot srebrna ladja po jasnosinem morju višav nebesnih. Izpred

Zaviniščakove hiše je zadrdral voz in se kot široka, črna prikazen izgubljal po razsvetljeni cesti vedno v manjše in manjše oblike ter se končno skril Zavinkovcem.

Oče in sin sta molčala, zatopljena vsak v svoje misli. Topot brzih konjičev je odmeval iz sanjavega gozda, ki se je raztezal kraj voznikov kot dolgo, črno zidovje s posrebreno streho, kakor bi drdral po njem še kak drug voz. Stari Zaviniščak, ki je ohlapno držal vojke v levici, je včasih kar tako iz navade mahnil z bičem, ki mu je dremal v desnici . . .

Ob tem času se ni Jožek še nikoli vozil. Zato je na široko odpiral oči, da bi vse dobro videl. V spominu so se mu zbujele vse tiste pripovedke in pravljice, ki jih je čul doma od matere ali od sosede Jane ali v šoli ali ki jih je čital v knjigah. In ko je zdaj gledal predse in videl grmičevje, kako se je čudno črtalo v mesečni svetlobi, in hiše, ki so tu in tam samevale vzpotoma, in osamela drevesa, ki so kot črne prikazni kipela v luč, ki jo je ob njih izlivala luna — mu je tudi začela domišljija čudno delovati ter se potapljati v to, kar je že vedel bajk in pravljic.

Tako sta prevozila Metliko, ki je še počivala v trdnem spanju. Ko sta se pa bližala vrhu Gorjancev, se je začelo daniti. Navkreber sta vlekla konja le korakoma voz in voznika, in hladna sapica je pihljala z visokih vrhov. Prvi nasmeh jutranjega solnca je priplaval izza vzhodnih gora in se je kot zlat ogenj razlil po Gorjancih. Bogata rosa se je zalesketala po nizki travi in visokih drevesih, ki so rasla v gostih skupinah ob strmi cesti. Nekje v dolini se je oglasil jutranji zvon, in glas je hitel v višave. Začula sta ga oče in sin in se odkrila. Radostno je dvignil Jožek čelo proti nebu, očetu pa se je sklonila siva glava.

Ker se je cesta dvigala navzgor prav kakor položnejša streha, sta stopila oba z voza, da bi bila vožnja lažja. Konja sta se čvrsto upirala ob kamnita tla, da se je drobilo kamenje pod podkvami in da so se zdajpazdaj ukresavale iskre. Jožek je stopil tik pred oje ter prijel konja za brzdo, kakor bi hotel pomagati upehani živali; oče pa je stopil zadaj za voz in se upiral v ročico, da se je videlo, kakor da hoče tudi stari voznik olajšati mladima konjema breme. Počasi so vendar dospeli do vrha, in stari je zavpil: “Ho, hoj!”

Konja sta se ustavila, nemirno kopala s kopiti ter natezala in krčila vrat, da si uravnata komata in jermenje, ki se je nategnilo ob vožnji navzgor. Stari si je otrl z veliko, rdečo ruto znoj s čela ter zavrl voz in podložil coklo. Jažek pa je stal pred vozom in gledal v daljavo.

(Dalje prih.)